31981R2670

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 2670/81
(1981. gada 14. septembris),
ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus attiecībā uz cukura produkciju, kas pārsniedz kvotu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1785/81 par tirgu kopīgo organizāciju cukura sektorā [1], un jo īpaši tās 26. panta 3. punktu,

tā kā Regulas (EEK) Nr. 1785/81 26. pants paredz, ka C cukurs, kas netiek pārnests uz nākamo tirgus gadu, ievērojot minētās regulas 27. pantu, un C izoglikoze ir eksportējami tīrā veidā bez jebkādām kompensācijām vai maksājumiem līdz 1. janvārim, kas seko pēc attiecīgā tirgus gada beigām; tā kā tad, ja visi šie daudzumi vai daļa no tiem tiek pārdoti iekšējā tirgū vai arī tie netiek eksportēti līdz noteiktajam datumam, ir jāiekasē maksa par attiecīgajiem daudzumiem, kurš jānosaka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1785/81 41. pantā paredzēto kārtību; tā kā sīki izstrādātas normas šī jautājuma reglamentēšanai bija noteiktas Komisijas 1970. gada 28. decembra Regulā (EEK) Nr. 2645/70 par noteikumiem, kas piemērojami cukura produkcijai, kas pārsniedz maksimālo kvotu [2], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1367/78 [3], kā arī Komisijas 1980. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1700/80, kas paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu piemērošanai izoglikozes ražošanai laika posmā no 1980. gada 1. jūlija līdz 1981. gada 30. jūnijam [4]; tā kā Regula (EEK) Nr. 2645/70 jau ir vairākkārt grozīta, un tā kā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, paturot prātā Regulas (EEK) Nr. 1785/81 pamata noteikumus attiecībā uz cukuru un izoglikozi, kas abi ir saldinātāji un kam pastāv kopējs tirgus; tā kā tādēļ skaidrības labad būtu jāpieņem jauna regula, kas ietvertu sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz C cukuru un C izoglikozi;

tā kā administratīvu apsvērumu dēļ ir jāprecizē, ka Regulas (EEK) Nr. 1785/81 26. pantā C cukura un C izoglikozes daudzums, par ko ražotājs nav līdz noteiktajam datumam iesniedzis pierādījumus par eksportu, ir jāuzskata par pārdotu iekšējā tirgū; tā kā to pašu iemeslu dēļ dokumentiem, kas izmantojami par šādu pierādījumu, vajadzētu būt tiem, kuri izmantoti eksportam, kā prasa Komisijas 1981. gada 10. septembra Regula (EEK) Nr. 2630/81, kas paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus importa un eksporta atļauju sistēmas piemērošanai cukura sektorā [5], un Komisijas 1980. gada 3. decembra Regula (EEK) Nr. 3183/80, kas paredz kopējus sīki izstrādātus noteikumus importa un eksporta atļauju un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem [6], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2646/81 [7];

tā kā tad, kad būs noteikts iekasējamais maksājums pārdošanai iekšējā tirgū, ir svarīgi nolikt C cukuru un C izoglikozi, kas nav eksportēta, tādā pašā pozīcijā, kā no ārpuskopienas valstīm importētais cukurs un izoglikoze; tā kā šim nolūkam maksājums būtu jānosaka, ņemot vērā gan ievedmuitu cukuram vai izoglikozei ar maināmu elementu, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 1785/81 16. (6) pantā, pēc augstākās likmes, kas piemērojama laika posmam, kas atbilst tirgus gadam, kurā attiecīgais cukurs vai izoglikoze saražota, un sešus mēnešus pēc šā tirgus gada, — gan arī pamatlikmi, kas noteikta, pamatojoties uz tā cukura pārdošanas izmaksām, kas ievests no ārpuskopienas valstīm;

tā kā preces, kuras piegādā uz galamērķiem, kas minēti Komisijas 1979. gada 29. novembra Regulā (EEK) Nr. 2730/79, kas paredz kopējas sīki izstrādātas normas eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem [8], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2646/81, nav uzskatāmas par eksportu;

tā kā ražotājam būtu jāļauj eksportēt cukuru vai izoglikozi, kuru tas pats nav ražojis; tā kā šajā gadījumā ir jāparedz pamatlikmes maksājums, kuru visos gadījumos drīkst uzskatīt par kompensāciju par jebkuru priekšrocību, kas radusies no šādas aizstāšanas;

tā kā ir jāparedz zināmus pasākumus gadījumiem, kad *force majeure* padara C cukura un C izoglikozes eksportu neiespējamu; tā kā ir attaisnojama šo pasākumu piemērošana ar atgriezenisku iedarbību, lai jautājumus par dažiem šāda veida gadījumiem, kas

(1) OV L 177, 1.7.1981., 4. lpp.
(2) OV L 283, 29.12.1970., 48. lpp.
(3) OV L 166, 23.6.1978., 24. lpp.
(4) OV L 166, 1.7.1980., 90. lpp.
(5) OV L 258, 11.9.1981., 16. lpp.
(6) OV L 338, 13.12.1980., 1. lpp.
(7) OV L 259, 12.9.1981., 10. lpp.
(8) OV L 317, 12.12.1979., 1. lpp.

notikuši agrāk, varētu izšķirt attiecīgo personu labā, jo īpaši atceļot maksājumu, ja attiecīgais produkts šā iemesla dēļ nav ticis eksportēts;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Cukura pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. C cukurs un C izoglikoze, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 1785/81 26. panta 1. punktā, ir jāeksportē no tām dalībvalstīm, kuru teritorijā tie ražoti.

C cukura un C izoglikozes ražotājiem ir jāiesniedz pierādījums, ka tie ir eksportēti:

— kā baltais cukurs vai jēlcukurs, nedenaturēts, vai arī kā izoglikoze tīrā veidā,

— bez kompensācijas vai maksājuma, no dalībvalsts, kuras teritorijā tie ražoti.

Ja netiek iesniegts pierādījums, ka cukurs vai izoglikoze tikuši eksportēti no Kopienas līdz 1. janvārim, kas seko tā tirgus gada beigām, kurā ražots C cukurs vai C izoglikoze, tad attiecīgais daudzums tiek uzskatīts par pārdotu iekšējā tirgū.

2. Saistībā ar šīs regulas piemērošanu nedrīkst atsaukties uz Regulas (EEK) Nr. 2730/79 5. panta noteikumiem.

2. pants

1. 1. pantā minēto pierādījumu iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā ražots C cukurs var C izoglikoze.

2. Šādu pierādījumu nodrošina, uzrādot:

a) eksporta atļauju, kuru ražotājam izsniegusi 1. punktā minētā dalībvalsts kompetentā iestāde, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 2630/81 3. pantu;

b) Regulas (EEK) Nr. 3183/80 30. pantā minētos dokumentus, kas vajadzīgi nodrošinājuma atbrīvošanai;

c) ražotāja paziņojumu, ka C cukuru vai C izoglikozi ražojis viņš.

Eksporta nolūkos attiecīgais ražotājs tomēr drīkst aizstāt C cukuru ar kādu citu cukuru vai C izoglikozi ar kādu citu izoglikozi, ko ražojis cits ražotājs, kurš darbojas tās pašas dalībvalsts teritorijā. Tādā gadījumā ražotājam, kurš veic šo aizstāšanu, ir jāmaksā par cukuru 1 725 Evv par 100 kilogramiem un par izoglikozi — 1 725 Evv par 100 kilogramiem sausnas.

C cukura gadījumā sīrupu vai jēlcukura pārvēršana baltajā cukurā iespējamam eksportam saskaņā ar darba līgumu neuzskata par aizstāšanu iepriekšējās daļas nozīmē.

3. Pantā minētais pierādījums jāiesniedz līdz 1. februārim pēc 1. panta 1. punktā minētā 1. janvāra.

Īpašos gadījumos attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde tomēr drīkst pieļaut ilgāku laika posmu.

3. pants

1. Attiecīgā dalībvalsts tiem daudzumiem, kuri 1. panta 1. punkta nozīmē ir pārdoti iekšējā tirgū, uzliek maksājumu, kas vienāds ar šādu daudzumu kopsummu:

a) C cukuram, uz 100 kilogramiem:

— augstākais ieveduma maksājums uz 100 kilogramiem baltā cukura vai jēlcukura, kas piemērojams laika posmā, kas atbilst tirgus gadam, kura laikā ir ražots attiecīgais cukurs, un sešiem mēnešiem, kas seko šim tirgus gadam, un

— ECU 1 725;

b) C izoglikozei, uz 100 kilogramiem sausnas:

— augstākais mainīgais komponents, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 1785/81 16. panta 6. punktā, uz 100 kilogramiem sausnas, kas piemērojama laika posmā, kas atbilst tirgus gadam, kura laikā ir ražota attiecīgā izoglikoze, un sešiem mēnešiem, kas seko šim tirgus gadam, un

— ECU 1 725.

2. Attiecīgā dalībvalsts līdz 1. martam, kas seko 1. pantā minētajam 1. janvārim, paziņo maksājamo kopsummu tiem ražotājiem, kuriem prasa samaksāt 1 punktā minēto maksājumu.

Šo kopsummu attiecīgie ražotāji samaksā līdz tā paša gada 20. martam.

3. Tomēr, ja kompetentā iestāde, ievērojot 2. panta 3. punkta otro daļu, ir pagarinājusi pierādījuma iesniegšanas termiņu, 2. punktā minētos datumus aizvieto ar datumiem, kurus noteikusi kompetentā iestāde, pamatojoties uz atļauto termiņa pagarinājumu.

4. Ja kādi C cukura un C izoglikozes daudzumi tikuši pirms eksporta iznīcināti vai bojāti bez atgūšanas iespējas apstākļos, kurus attiecīgās dalībvalsts kompetenta iestāde ir atzinusi par *force majeure* gadījumu, attiecīgā summa, kas minēta 1. punktā, netiek iekasēta.

4. pants

1. Attiecīgā dalībvalsts līdz 15. janvārim, kas seko 1. pantā minētajam 1. janvārim, paziņo maksājamo kopsummu tiem ražotājiem, kuriem prasa samaksāt 2. panta 2. punkta otrajā daļā minēto summu.

2. Šo kopsummu attiecīgie ražotāji samaksā līdz tā paša gada 1. februārim.

5. pants

Ar šo tiek atcelta Regula (EEK) Nr. 2645/70.

Tas paliek piemērojams cukuram, kas saražots virs maksimālās kvotas 1980./81 cukura tirgus gadam.

6. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. panta 4. punktu piemēro no 1979. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1981. gada 14. septembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Poul DALSAGER